Günahta Israr Edenin ve Allah'ın İndirdikleri ile Hükmetmeyenin Durumu

GÜNAHTA ISRÂR EDENİN VE ALLAH'IN İNDİRDİKLERİ İLE HÜKMETMEYENİN DURUMU

İsmâîl b. Sa'îd eş-Şâlencî, İmâm Ahmed b. Hanbel'e; büyük günâhlarda ısrar edip var gücüyle onların peşinde koşan, bununla beraber namâzı, zekâtı ve orucu terk etmeyen kişi hakkında şöyle sorduğunu anlattı: Durumu bu olan kimse, (büyük günâhta) ısrarcı olan (1) kimse olur mu? (Bunun üzerine İmâm Ahmed) şöyle cevâb verdi: «Bu kimse Nebî sallallâhu aleyhi ve sellem'in: "Kişi zinâ ettiği zamân mu'min olarak zinâ etmez" sözünde olduğu gibi (büyük günâhta) ısrarcı birisidir, îmândan çıkıp islâma girer. Şu buyruklarda da böyledir: 'Kişi içki içtiğinde mu'min olarak içki içmez', 'Kişi hırsızlık yaptığı zamân mu'min olarak hırsızlık yapmaz.' İbn Abbâs'ın Yüce Allâh'ın: 'Allâh'ın indirdiği ile hükmetmeyenler kâfirlerin tâ kendileridir' [Mâide, 44] buyruğu hakkındaki sözü de böyledir.» Ben Ahmed'e: 'Bu küfür nedir?' dedim, dedi ki: «Bu, dînden çıkarmayan küfürdür. Îmânın bir kısmı bir kısmının altında olduğu gibi, küfrün de bir kısmı bir kısmının altındadır. Kişi küfürden ihtilâf edilmeyen bir şeyi işleyinceye kadar bu böyledir.»

(1) Muhtemelen Âl-i İmrân, 135, Vâkıa, 46 ve benzeri âyetlerde zikri geçen, günahta ısrârcılardan olup olmadığını sormayı murâd etmektedir.

İmâm Ebû Abdillâh Muhammed b. Nasr el-Mervezî (vefâtı: 294 hicrî) Ta'zîmu Kadri's-Salâh (527-528)